DAGENS NYHETER.

En utskrift från Dagens Nyheter, 2025-11-08 10:58
Artikelns ursprungsadress: https://www.dn.se/kultur/magnetiska-dromsyner-av-torsten-andersson/

KONST | RECENSION

Magnetiska drömsyner av Torsten Andersson

Publicerad 2022-12-11

Torsten Andersson, ”Tygskulptur”, 2001-02. Foto: Anders Fast

Tomelilla konsthall presenterar en miniretrospektiv med Torsten Anderssons måleri från tidigt 1970-tal till 2006, några år före konstnärens död. Magnus Bons njuter av återintroduktionen.

Text
Magnus Bons

Utställning

”Rotverket”

Torsten Andersson,

Tomelilla konsthall. Visas t o m 8/1

Utställningen med Torsten Anderssons kraftfulla måleri i Tomelillas konsthall är en koncentrerad miniretrospektiv. På ett begränsat men ändamålsenligt utrymme visas ett knappt tjugotal målningar och en handfull teckningar, nedslag i olika

tematiska sviter från tidigt 1970-tal fram till 2006. Alla med innehållslig anknytning till Skåne eller till konstnären själv.

Bra utgångspunkter för att öppna upp ett konstnärskap som mycket medvetet arbetade med måleriets gåtfullhet.

Här finns till exempel ett inåtblickande porträtt av författaren Victoria Benedictsson, som liksom Andersson var från Hörby. I målningen är hon omvandlad till ett kompakt gråvitt objekt, infattat med en snedställd ädelsten på hjärtats plats.

Torsten Andersson, "Victoria", 1970. Foto: Anders Fast

Jag njuter också av att återse en randig tygskulptur där mönstret är hämtat från hans farmors vävnader. Ett målat minimalistiskt träkryss klätt i textil.

Målningarna är på olika sätt gestaltade med en häpnadsväckande självständighet. Och utsöndrar fortfarande en fuktig och rå materialitet, trots att de har femtio respektive tjugo år på nacken. Intressant också att lägga märke till hur Andersson vid någon tidpunkt frångått den atmosfäriskt dimmiga bakgrunden som präglar hans tidiga måleri, till förmån för det sena helvita bildrummet där färgen i stället krupit in i de avbildade skulpturformerna.

Utställningen fortsätter i en dramatiskt svartmålad undervåning där Anderssons kanske mest självutlämnande svit hänger. Gravstenar och stupstockar berättar om en upplevd oförståelse och det livsavgörande priset han menade att konstnären betalar för sin vision. Teckningar och målningar med samma motiv ger här en tydlig inblick i arbetsprocessen.

I väntan på en större heltäckande presentation blir Tomelilla konsthalls initiativ en angelägen återintroduktion av Torsten Anderssons magnetiska drömsyner.

Läs fler texter av Magnus Bons och fler recensioner av aktuella konstutställningar i DN Kultur.

Text
Magnus Bons

© Detta material är skyddat enligt lagen om upphovsrätt